

LLEVANT

Setmanari catalanista obrer

Numero solt, 10 cèntims
Atrassat, 15 "

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económich y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalits del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totes, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xalets al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart farà las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

Ministeri explotador

Sembla mentida que tinguém senyors que portin casaca guarnida ab galons d'or y que fassin l'ofici d'explotador; perque si un pinxo juga al joch dels tres nous y explota a quatre pagesos que baixan de la vall d'Arán o algún obrer que vol doblar la setmanada, menos mal, perque aquets portan brusa y may se pot comparar una brusa ab una casaca guarnida d'or, aquella representa'l treball, aquesta representa una cosa mes gran per alguns, representa una capa que tapa un home que juga'ls diners dels altres, un home que no's dona compte del modo que va asesinan als diners de gent honorada.

No es res d'estrany que hi hagin hagut ministres que s'han enriquit a costas dels habitants d'un Estat, y no solsament s'han enriquit sino que s'han permés que mes de quatre mestres s'hagin mort de fam, com va passar ab un d'Andalucía, que per empaytar la gana l'Alcalde li doná sis pesetas y'l Ministre d'Instrucció Pública d'aquells temps

va ser mes generós, puig al despatxá ab una punta de peu.

¿Qué diria *Alfonso X el Sabio*, si resucités y veyés que la instrucció es tant poch protegida per homes que volen passar per sabis? ¿Qué diria? Estich ab la plena convicció qu'agafaria'l *manto mortuorio* y s'entornaria altre vegada al fossar.

Aixis passa avuy día, en plé sigle dels avensos, ja's cuidan de gastar diners per creus, ja's cuidan d'omplir las butxacas d'alguna viuda, pero si'ls diheu que treballin per l'ensenyansa, ja ho fan convertint als nostros Ynstituts en casas de joch, ahont al pagano o jugador es l'estudiant, el pinxo de la casa'ls catedratichs, y'l que nogocia y s'enriqueix el Ministre d'Instrucció Pública, junt ab el Secretari, Vis-secretari, Oficial primer; Oficial segon y tota la comitiva, que qui mes que qui menos ajuda a convertir a l'ensenyansa en objecte de negoci.

Los ministres fan igual que las galledas col·locadas en un pou, pujan y baixan, quant van a fons als s'omplan d'aygua, y cuan van enlayre van plenas, ministres cuant s'enflan al Poder van plens